

LUKIJAKOKOONTUMIN EN ITALIASSA

TÄSSÄ NUMEROSSA:

<i>Lukijakokoontuminen Italiassa</i>	1
<i>Johtokunnan heinäkuun 2015 kokouksen merkittävimpiä päätöksiä</i>	2
<i>Ylin ilo</i>	3
<i>Muistosat Luiz Carlos Dolabella Chagasille</i>	4
<i>Palvontakokemus SSS15:ssä</i>	4
<i>UAI:n Quebecin 2015 konferenssin jälkikatsaus</i>	7
<i>12. lokakuuta 1955</i>	10
<i>Ajatuksia ja tuumailuja siitä, mitä Urantia-kirja minulle merkitsee</i>	12

Georges Michelson-Dupont, johtokunnan jäsen Recloses, Ranska

Urantia-kirjan italialaislukijoiden ensimmäinen kokoontuminen järjestettiin Veronassa, kauniissa ja historiallisessa Romeon ja Julian kaupungissa. Tapahtuman järjestäjä Danielle La Scala asui ennen Ranskassa ja Sveitsissä ja on pitkäaikainen ja rakas ystäväni.

Tapaaminen pidettiin perjantaista 28.8. sunnuntaihin 30.8. Kahdeksasta ilmoittautuneesta italialaisesta vain kolme oli mukana koko ajan. Memo Z, italiannoksen pääkääntäjä, oli läsnä lauantain ja sunnuntain; yksi henkilö tuli vain lauantai-iltapäiväksi. Daniellen, vaimoni Marlènen ja itseni

lisäksi Kansainvälistä Urantia-yhdistystä edustanut Antonio Schefer Alankomaista olivat läsnä koko ajan. Muuan sveitsiläinen Lausannesta oli hänkin läsnä, samoin kuin kolme ranskalaislukijaa: nainen ja kaksi miestä Marseillesta.

Perjantai-ilta sujui seurustelun ja hotellissa nautitun makoisan illallisen merkeissä.

Lauantaiaamuna Danielle esitteli viikonlopun ohjelmakaavailut. Mukana olevana johtokunnan jäsenenä lausuin muutaman tervehdyssanan Urantia-säätiön puolesta. Ranskan kielen Urantia-kirjan lukijayhdistyksen (AFLLU) puheenjohtaja esitti lyhyen tervehdyspuheen ja Antonio Schefer puhui lyhyesti UAI:sta.

Lauantain aamuistunnon aiheena oli Ajatuksensuuntaajan

tarkastelu. Muutaman minuutin hiljaisen mietiskelyn jälkeen ryhdyimme opiskelemaan luvun 107 johdantoa. Istuimme piirissä, ja jokainen luki vuorollaan yhden tekstikappaleen sitä kommentoiden. Keskustelun edetessä esitettiin lukuisia kysymyksiä. Osallistujien kysymyksiin vastattaessa käytettiin hyväksi viittauksia lukuihin 1, 108 ja esipuheeseen. Osallistujien, etenkin italialaisten, mielessä valkeni moni seikka. Tämänkaltaiseen opintoryhmään osallistuminen oli italialaisille uusi ja merkittävä kokemus, sillä he eivät olleet koskaan osallistuneet opintoryhmään.

Lauantai-iltapäivänä kokoonnuimme lounaan jälkeen taas samaan opiskelutilaan ja pidimme viisiminuuttisen hiljaisen hetken. Iltapäiväistunnon

Verona

Verona

aiheena oli ”jumalalliset täydellistämissuunnitelmat”, ja käytimme samaa opiskelumetodia kuin aamupäivällä. Ja nytkin saimme paljon selvennystä kysymysten avulla ja viittauksin muihin tekstikappaleisiin. Jokainen osanottaja saattoi tuntea toveruuden ilmapiiriin, joka syntyy, kun totuuden etsijät ovat koolta saadakseen selville enemmän Jumalasta, ja koimme toden totta luvun 100 ensimmäisen kappaleen merkityksen:

”Kokemus siitä, että elää dynaamista uskonnollista elämää, muuttaa keskinkertaisenkin yksilön persoonallisuudeksi, jolla on ihanteellista kyvykkyyttä. Jokaisen yksilön edistymistä vaalimalla uskonto auttaa kaikkien edistymistä, ja kunkin yksilön edistymistä lisää se, mitä kaikki saavuttavat.”

Hiljainen rukous päätti istunnon.

Lyhyt tutustuminen Veronaan järjestyi samana iltana. Tutustumisen jälkeen nautimme maukkaan päivällisen ylitsevuotavan toveruuden sitä höystäessä. Kaikki italialaiset puhuivat jonkin verran ranskaa, mikä helpotti kanssakäymistämme ja toi oman lisänsä illan hilpeään mielialaan. Keskustelumme koskivat 1) suunnitelmia tuleviksi kokoontumisiksi, 2)

opintoryhmien perustamista Italiaan ja 3) keinoja löytää muita italialaislukiijoita. Kaksi italialaisista toi julki halunsa osallistua Reclosesissa ensi kesänä järjestämäämme kuusipäiväiseen seminaariin.

Sunnuntaiaamun alkupuolen omistimme mielen hengellistämisen tarkasteluun. Luimme luvun 1 jakson 3 kappaleen 7, josta sitten keskustelimme:

”Ihmisen sisäisessä kokemuksessa mieli yhdistyy aineeseen. Sellaiset aineellisuuteen kytkeytyneet mielet eivät voi jäädä uloon ruumiin kuolemassa. Se keino, jolla jäädään uloon, kätkeytyy niihin ihmistahdon mukautumiin ja niihin kuolevaisen mielen muodonmuutoksiin, joiden kautta tällaisesta jumalatietoisesta älyllisestä olennosta tulee asteittain hengen opettama ja lopulta hengen ohjaama. Tämä ihmismielen kehitys yhdistymästä aineen kanssa liitoksi hengen kanssa johtaa siihen, että kuolevaisen olennon mielen potentiaalisesti hengelliset osallalueet muuntautuvat kuolemattoman sielun morontiarealiteeteiksi. Kuolevainen mieli, joka palvelee ainetta, tulee vääjäämättä käymään yhä aineellisemmaksi, ja tämän seurauksena se tulee lopulta kärsimään persoonallisuuden hävittämisen. Hengelle antautunut mieli käy vääjäämättä yhä

hengellisemmäksi ja yltää lopulta ykseyteen uloon jäävän ja opastavan jumalallisen hengen kanssa, ja näin se saavuttaa pelastuksen ja persoonallisuuden olemassaolon ikuisuuden.”

Seurasi kaksituntinen mielipiteiden vaihto siitä, mitä tässä tekstikappaleessa käsitellyt ”ihmistahdon mukautumiset ja kuolevaisen mielen muodonmuutokset” merkitsevät. Ajatusten selkiytyminen ja sen seuraukset ihmisen arkielämässä tulivat jälleen tarkasteluun.

Kello 11 jälkeen oli aika pakata ja valmistautua lounaalle, joka nautittiin mukavassa, tyypillisesti italialaisessa *ristorantessa* ja lautasella oli runsaasti *frutti di mare*a ja pastaa.

Tämän kokoontumisen tulokset näyttävät peräti myönteisiltä ja lupaavilta. Kolmesta italialaisesta kaksi ilmoitti omistautuvansa lukijoille ja haluavansa aktiiviteiksi opintoryhmien perustamisessa, tapaamisten järjestämisessä ja kiinnostuksen herättämisessä italialaisten keskuudessa *Urantia-kirjaa* kohtaan.

Memo Z. haluaa vetäytyä kontaktihenkilön asemastaan.

Danielle La Scala

Danielle tarjoutui astumaan hänen sijalleen.

Danielle toimi suurenmoisesti tapaamisen aloitteentekijänä ja organisoijana. Hän ansaitsee palveluksestaan suuren kunnioituksemme.

JOHTOKUNNAN HEINÄKUUN 2015 KOKOUKSEN MERKITTÄVIMPIÄ PÄÄTÖKSIÄ

Judy Van Cleave, johtokunnan jäsen, Idaho, Yhdysvallat

Päätökset

Varainhankinta

Koska kohtapuolin julkaistaan koko joukko käännöksiä ja revisioita, Urantia-säätiö tarvitsee rahaa päivittäiseen toimintaansa ja pitkäkestoisten projektien läpiviemiseen. Näitä ovat muiden muassa kiinnannos, espanjannoksen revisio ja

kirjan jakelu. Tänä vuonna laaditaan avustusehdotukset tavoitteena on kerätä n. 25 löydettäisiin kyseisten hankkeiden rahoittamisesta kiinnostuneita henkilöitä.

On perustettu uusi jälkisaädösrahasto, jonka tavoitteena on kerätä n. 25 miljoonaa dollaria (n. 20 milj. €). Tämä rahasto, jonka nimi on ”revelaatiolisiltä”, on tarkoitettu suojaamaan Urantia-ilmoitusta ja Urantia-säätiötä suurten ikäluokkien ja

tällä vuosituhanella syntyneiden välisenä 25-vuotisena siirtymäkautena. Tarkoituksena on muodostaa varanto, joka tuottaa varoja päivittäisiin kuluihin ilman tarvetta verottaa lahjoitusrahaston pääomaa. Vuoden 2013 lopulla keskimääräinen yliopiston lahjoitusrahasto oli 355 milj. \$ (350 milj. €). Harvardin yliopiston rahasto oli kuitenkin peräti 32,7 mrd \$ (29 mrd €). Tuntuu järkevältä ja viisaalta, että planeetan tärkeimmän

hengellisen hankkeen lahjoitusrahasto olisi vähintään 25 miljoonaa dollaria. Sellaisen lahjan suuret ikäluokat voisivat antaa maailman hyvinvoinnille ja Urantia-kirja-projektin tueksi.

Käännökset

Johtokunnan jäsen ja käännöstoimintavastaava Georges Michelson-Dupont raportoi kunkin meneillään olevan käännöksen ja revision edistymisestä. Jokainen johtokunnan kokous koostuu kahdesta osasta. Toinen on koko johtokunnan yleisistunto, toinen on toimeenpaneva istunto, johon osallistuvat vain johtokunnan jäsenet ja kutsutut esittelijät. Heinäkuun toimeenpanevassa istunnossa enin osa aikaa käytettiin ulkopuolisten arvioijien revisioista esittämien näkemysten tarkasteluun. Näin varmistetaan niiden korkein mahdollinen taso.

Koulutus

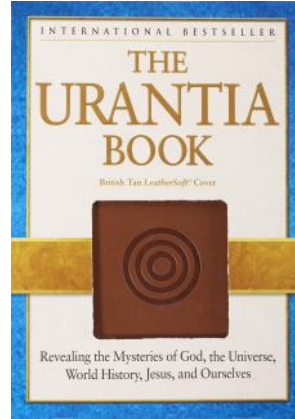
Ralph Zehr raportoi UBISista ja kertoi meille kaikille, että kurssija järjestetään nyttemmin englanniksi, ranskaksi, espanjaksi ja portugalkiksi.

Lisäksi Gard Jameson raportoi lokakuussa pidettävästä Maailman uskontojen parlamentista Salt Lake Cityssä.

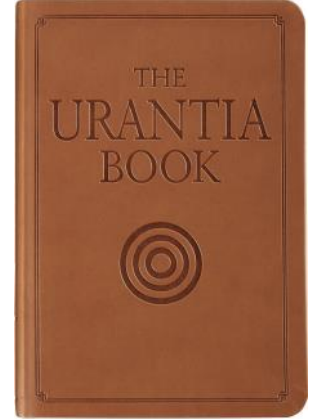
Kirjat

Kuten aina kirjakomitea esitteli ajantasaiset tiedot Urantia-kirjojen maailmanlaajuisesta jakelutilanteesta. Lisäksi tarkastelimme painotuoreita englannin-, espanjan- ja portugalinkielisiä kirjoja. Uusi brittiläinen Tan LeatherSoft™ -kirja, joka miellyttää eritoten pitkäaikaisia lukijoita, on saatavilla Amazonista, <http://amzn.to/1JfEty>

Olisi merkittävä teko Urantia-kirja-projektin kannalta, jos postaisit Amazonissa lyhyen arvioinnin *Urantia-kirjasta*. Se, että jaat muille kertomuksesi siitä, miten ja miksi tämä ilmoitus on tehnyt elämästäsi parempaa, saattaa olla ratkaiseva tekijä, kun he päättävät kirjan lukemisesta. Tähän mennessä arviointinsa on esittänyt 460 henkilöä, ja keskimääräinen arvosana on 4,4 korkeimman pistemäärän ollessa 5. Kuta enemmän arviointeja, sen parempi. Toivomme saavuttavamme 500 arvioinnin rajan vuoden loppuun mennessä. Tässä tarvittava linkki <http://amzn.to/1UFu2Vh>. Siellä ollessasi voit samalla esittää arviosi myös säätiön Tan LeatherSoft™ -kirjoista. Niiden linkki on <http://amzn.to/1Tvwz0h> ja

The Urantia Book, brittiläinen Tan LeatherSoft™ -laitos

The Urantia Book, brittiläinen Tan LeatherSoft™ -laitos laatikossaan

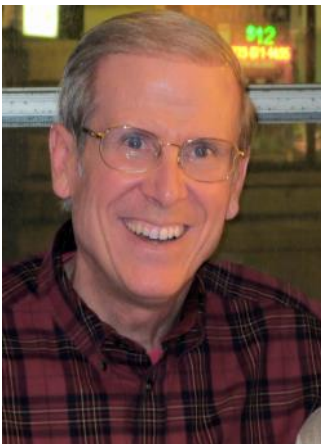
<http://amzn.to/1lfnKcU>.

Rohkaisemme niitä, jotka tilaavat kirjoja suoraan Urantia-säätiöstä, ostamaan ne sen sijaan Amazonilta. Amazonilta ostaessanne hyödytätte kaikkia, sillä se on keino pitää kirja myynnissä kirjalevityksen kaupallisissa kanavissa.

Johtokunnan liitännäisjäsenet

Guy Perron Kanadan Montrealista valittiin johtokunnan liitännäisjäseneksi kolmivuotiskaudeksi. Guy on ollut yksi UBIS:n arvostetuimmista opettajista, ja toivotamme hänet tervetulleeksi tiimiimme. Samalla Sandra Burga-Cisneros poistui johtokunnasta. Arvostamme suuresti hänen aikaansa ja palveluaan johtokunnan liitännäisjäsenenä.

YLIN ILO

Gard Jameson, johtokunnan jäsen, Urantia-säätiö Nevada, Yhdysvallat

Yksi planeetalla vallitsevista yleisimmistä väärinkäsityksistä on riemun ja mielihyvän samaistaminen. Riemu on sellaisen sisäisen tietoisuustilan

attribuutti, joka ilmaantuu asianomaisen tietoisuudesta, kun mielihyvä taas ilmaantuu jostakin ulkoisesta vaikutteesta. Riemu jatkuu pitkään, mielihyvä haihtuu nopeasti. Englantilainen runoilija William Blake muistuttaa meitä siitä, että riemu, toisin kuin mielihyvä, ei ole mitään, mitä voimme hallita tai manipuloida. Riemu on hengellinen realiteetti. Blake kirjoittaa: "Se, joka sitoo itseensä riemun, / saa ohitse kiitävän hetken häviämään; / mutta joka suutelee riemua sen ohitse kiitäessä, / elää ikuisuuden aamunkoitossa."

Riemun tai autuudentunteen suurin ominaisuus liittyy kanssakäymiseen niiden hengellisten realiteettien kanssa, jotka pitävät majaa ihmispersoonan sisimmässä. Mitkään maailmalliset mielihyvät eivät ole verrattavissa palvovan yhteydenpidon autuaallisuuteen.

Nimenomaan tällaisessa yhteydenpidossa koetaan kaikkien olevaisten ja olentojen yhteisyys ja keskinäinen riippuvuus. Suurempaa riemua ei ole kuin tämän toteutuminen. Nimenomaan tunne erillisyydestämme ja eristyneisyydestämme johtaa vieraantumiseen ja kärsimiseen. Kun sen sijaan tavoittelemme, etsimme ja koputamme Jumalallisen Läsnäolevan ovelle, ovi yhtäkkiä avautuu, ja sieltä tulvahtaa riemun ja autuuden aalto.

Persialaisrunoilija Hafiz esittää kysymyksen: "Oi te ihanat luodut, / minkä omituisen ihmeen voimalla / jätätte niin usein hymyilemättä?" Jos ilo on olennainen osa ihmisen olemassaoloa, niin kuin se on, miksi siis niin usein olemme hymyilemättä? Hymyily on synnyinoikeutemme, Jumalallisen Läsnäolevan

kallisarvoinen lahja; kuinka voisimme olla avaamatta tätä lahjaa joka aamu?

"Silmällä, jonka on rauhoittanut / harmonian voima ja riemun syvä voima, / näemme olevaisten elämän sisimpään," kirjoittaa englantilainen runoilija William Wordsworth. Todellisuuden ymmärryksemme muuttuu sen mukaan, onko ilo mukana vai poissa. Riemu on viisauden edelläkävijä, joka näkee kaikkien olevaisten ja olentojen ttimeen.

Ilo on selkeä merkki Jumalan Läsnäolosta. Kun lähelle käy synkkiä pyhiä miehiä ja naisia, ole silloin varuillasi. Ilon puuttuessa tilaa suutele ei juurikaan ole. Ilo avaa sydämen ja mielen, niin että on ymmärrystä jumalallisuudelle kaikissa olevaisissa ja olennoissa. Eli mitä odotat? Vaadi omaksesi riemu, joka on synnyinoikeutesi.

MUISTOSANAT LUIZ CARLOS DOLABELLA CHAGASILLE

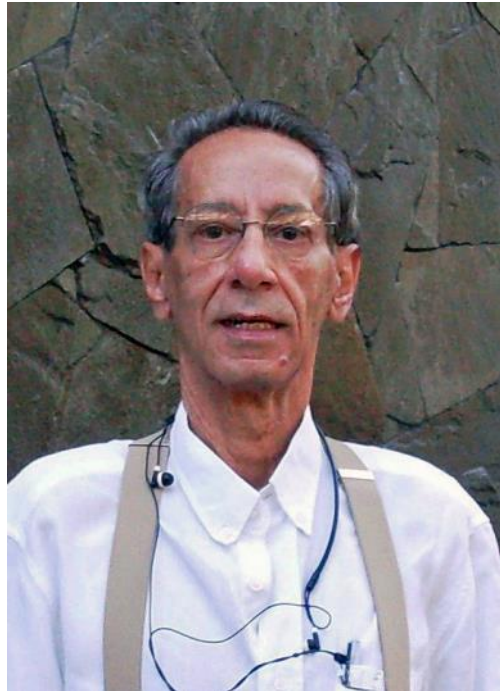
*Susana Hutner,
São Paulo, Brasilia*

Luiz Carlos Dolabella Chagas syntyi 28.2.1940 Belo Horizontessa, Brasiliassa. Hän siirtyi hiljattain mansiomaailmihin.

Luiz oli koulutukseltaan diplomi-insinööri. Hän oli kirjailija ja harrastelijataiteilija (maalari). Hän oli Urantia-kirjan portugalinnoksen pääkääntäjä.

Luiz löysi *Urantia*-kirjan opintoryhmässämme São Paulossa 1996. Luimme espanjankielistä *El libro de Urantia*. Kirjan opetukset muuttivat hänen elämänsä, ja hän päätti ottaa yhteyden Urantia-säätiöön kääntääkseen sen portugaliksi. Vuodesta 1998 vuoteen 2006 hän omisti elämänsä kokonaan tälle käännöshankkeelle. Vuonna 2008 brasilialaiset ja portugalilaiset lukijat saivat lahjakseen Luizin käännöksen: *O Livro de Urantia*.

Luiz kirjoitti *Urantia*-kirjan opetusten innoittamana rukouskirjan; hän kirjoitti

Luiz Carlos Dolabella Chagas

toisenkin kirjan, joka käsittelee Jeesuksen elämää ja opetuksia.

PALVONTAKOKEMUS SSS15:SSÄ

*Sherry Layton
Pohjois-Carolina, Yhdysvallat*

Toimituksen huomautus: Sherry Layton oli *Urantia Book Fellowshipin* kesän 2015

opintotapahtuman, SSS15, suunnittelukomitean jäsen. Tapahtuma pidettiin Techny Towersissa Illinoisin Northbrookissa heinäkuussa 2015. Palvontaohjelma tarjosi päivittäin aikaa palvonnalle teemanaan "rakastakaa toisianne". Eri päivinä teemoina olivat isällinen rakkaus, äidillinen rakkaus, veljellinen rakkaus ja jumalallinen rakkaus. Sherry kertoo ohjelmasta sellaisena kuin mukanaolijat sen kokivat.

Marion Perryn esitettyä palvontakutsun SSS15:n palvontaohjelma pääsi alkuun. Tarkoituksenaan tarjota antoisa ja vaihteleva kokemus kiitollisuuden, rakkauden ja

ihailun osoittamisesta taivaalliselle Isällemme palvontaohjelman järjestäjät hemmottelivat palvoja persialaisella runoudella; henkilökohtaisilla anteeksiantokertomuksilla; *Urantia*-kirjan lukemisilla; henkilökohtaisilla rukouksilla; PowerPoint-esityksillä; kynttilöiden sytytysseremonialla, jonka myötä riemuttiin sisimmässämme olevasta jumalallisesta valosta; ylevällä musiikilla, johon kuului John Rutterin koraalikappale "Herra on minun paimeneni".

Viikon palvontaohjelman päätteeksi osanottajat nauttivat "viimeisen ehtoollisen" sijasta "viimeisen aamiaisen". Palvoja

kehotettiin miettimään Jeesuksen elämää vastaamalla Jeesuksen apostoleilleen esittämiin kysymyksiin, kun hän keskusteli heidän kanssaan kaksistaan:

"Rakastatko sinä minua?"

"Luotatko sinä minuun?"

"Palveletko sinä minua?"

"Totteletko sinä minua?"

"Uskotko sinä minuun?"

Se, että vastasimme Jeesuksen kysymyksiin ja jaoimme vastauksemme muille, oli palvonnallinen kokemus. "Teko [oli] meidän, seuraamukset Jumalan."

Epilogi: Hyvä lukija, saattaa olla, että omaksi ylevöitymiseksesi haluat vastata näihin kysymyksiin. Mitä sinulle merkitsee se, että rakastat Mestaria, luostat häneen, palvelet ja tottelet häntä ja uskot häneen? Miten sen merkitys vaikuttaa päivittäisiin päätöksiisi ja toiveisiisi?

UAI:N QUEBECIN 2015 KONFERENSSIN JÄLKIKATSAUS

Paula Thompson

David Kulieke

Arlene ja Buck Weimer

Linda Buselli

John Callahan ja Merritt Horn

Osanottajia

Dana Bredemeyer ja Gard Jameson

Outgoing Executive Committee 2015

Tim Hobbs	Larry Bowman	David Kulieke	Tony Finstad	Andrea Barnes	Lenny Cowels
Lara Amyx	John Hales	Cristina Seaborn	Lila Dogim	Linda Buselli	Emilio Copolla
		(not shown - John Hay)			Steve Dreier

John Stevens, Lenny Cowles,
ja Bob Arkens

Cabot Eudaley ja Steve Dreier

**Incoming
Executive
Committee
2015**

Michael Challis	Thomas Orjala
Anthony Finstad	Paula Thompson
David Kulieke	Geoffrey Theiss
John Hales	Tim Hobbs
Lara Amyx	Steve Dreier
Janet Graham	
Cristina Seaborn	

RÉTROSPECTIVE DE LA CONFÉRENCE DE L'AUI DE 2015 AU QUÉBEC

*Gilles Brien,
Montreal, Kanada*

Elämään kuuluvat kohtaamiset ovat sanonnan mukaan kuin tuulia. Toiset vain hivelevät ihoasi, toiset taas kaatavat sinut kumoon. Konferenssin järjesti Kansainvälinen Urantia-yhdistys (UAI) viime kesänä Kanadan Lennoxvillessä, pienessä yliopistokaupungissa Yhdysvaltain rajan lähellä. Sille oli leimallista unohtumattomien kohtaamisten myrskytuuli ja löytöjen pyörremyrsky, jotka ravistelivat monien sydämiä ja sieluja. Yli 225 henkilöä 21 maasta osallistui konferenssiin. Valitettavasti Kanadan viranomaiset epäivät maahantuloviisumin kymmeniltä muilta lukijoilta.

Konferenssi oli minulle järjestyttävä kokemus. Kysymyksessä oli ensimmäinen IUA-kokemukseni. Se oli niin ikään ensimmäinen kerta lähes nelikymmenvuotisessa *Urantia-kirjan* lukijahistoriassani, kun minulla oli tilaisuus tavata näin monia lukijoita kaikkialta maailmasta samaan aikaan ja samassa paikassa. Se tuntui uskomattomalta! 1970-luvulla Quebecissä oli niin vähän *Urantia-kirjan* lukijoita, että heistä ei täytynyt edes yhtä huonetta. Ja nyt sitten tällaista! Järjestelykomitean jäsenenä ja kanadanranskalaisena tunsin ylpeyttä mukanaolostani tiimissä, joka mahdollisti tämän ihanan tapahtuman toteutumisen, mistä kiitos kuuluu Gaétan Charlandin näkemyksille. Kuukausia jatkuneet valmistelut, lukemattomat kokoukset, puhelut ja sähköpostit tulivat

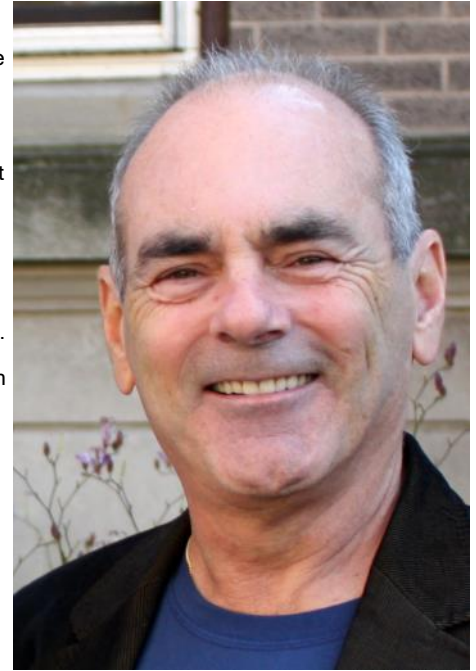
palkituiksi runsaalla kädellä. Esitimme musiikkia. Nauroimme. Juttelimme. Jaoin rukouksemme ja oivalluksemme. Opimme olemaan lähempänä Jumalaa ja veljämme ja sisariamme.

Oli varsin liikuttavaa, kun konferenssin seremoniamestari Guy Perron ensimmäisenä iltana, avajaisistunnossa meni yleisön pariin ja kutsui osanottajat sanomaan nimensä ja kotimaansa mikrofonin. Niin monien kielten ja puhetaipojen kuuleminen täytti sydämeni ilolla. Niin monen neljältä mantereelta (Afrikka, Eurooppa, Pohjois- ja Etelä-Amerikka) tulevan "muukalaisen", Urantia-kirjaa rakastavan ja kohta uuden parhaan ystävän tapaaminen värisytti minua suuresti.

Oli kaikenikäisiä ihmisiä. Ja lapsia oli toista kymmentä, jotkut alle kaksivuotiaita. Osallistujien kotimaat olivat Belgia, Haiti, Hollanti, Israel, Kanada, Kiina, Kolumbia, Kongo, Kreikka, Meksiko, Peru, Ranska, Ruotsi, Saksa, Senegal, Suomi, Sveitsi, Ukraina, Yhdistynyt Kuningaskunta ja Yhdysvallat.

Tämä kansainvälinen Urantia-kokoontuminen oli suurenmoinen menestys. Aluksi meillä oli epäilyksiä. Meillä oli rahoitusongelmia. Meillä oli monia ongelmia, jotka näyttivät ratkaisemattomilta, mutta me selvitimme ne. Emme olleet tämän hankkeen takana yksinämme, jos aineellinen visio olisi laajennut näkemään näkemättömät ystävämme, olen varma siitä, että olisin nähnyt monia muita vieraita konferenssissamme. He olivat kaikkien puhujien takana, kun nämä esittivät valistuneita puheitaan yleisölle. He olivat muusikkojen ja laulajien tukena. Ja he osaltaan pysäyttivät sateen UAI-paraatiltamme. Kiitos kaikille teille, jotka olitte läsnä, jotka annoitte antimenne ja

hengellisyyttenne UAI:n konferenssille La Belle Provincessa. Ja minun kaltaisilleni, joille tämä ei ollut kylliksi. Nähdäänpä Amsterdamissa 2018.

Gaétan Charland

Université de Bishop, Sherbrooke, Québec

UAI:N QUEBECIN KONFERENSSIN KUVIA 2015

Kansainväliset osanottajat tervehtivät omalla kielellään

Ryhmäkuva

Doreen Heyne

Chris ja Alice Wood

Mo Siegel

Lourdes Burga-Cisneros

James Woodward

Hara Davis

Sue Tennant

Richard Lachance

Jeffrey Wattles

Georges Michelson-Dupont

Bob Solone

12. LOKAKUUTA 1955

Carolyn Kendall,
Illinois, Yhdysvallat

Toimituksen huomautus:
Carolyn Kendall, Foorumin
jäsen ja pitkäaikainen Urantia-
kirjan opiskelija kertoo oman
näkemyksensä tapahtumista,
jotka johtivat ensipainoksen
julkaisemiseen 60 vuotta sitten.

Kuusikymmentä vuotta on vierähtänyt siitä, kun uusi käänteentekevä ilmoitus ilmaantui maailmaamme, Urantialle. Pienen ihmisryhmän palveluksena tallentuivat ilmoituksenantajien lausumat sanat, jos kohta ne joissakin tapauksissa saatiinkin käsin kirjoitettuina. Urantia-kirjan luomisessa käytettiin tavanomaisia ja arkisia välineitä, kuten kyniä, paperia, mekaanista kirjoituskonetta ja lopulta painokonetta. Mitään kultaisia levyjä tai kaiverrettuja kiviä ei aineellistunut.

Alusta kirjan julkaisu-aikaan laskettuna Urantia-kirja-projektin valmistumiseen kului lähes viisikymmentä vuotta. Ensimmäiset kaksikymmentä vuotta kuluivat siihen, että näkymättömät, ihmisen yläpuolella toimivat ilmoittajat ja kuusi kontaktikomission tunnettua ihmistä yrittivät saada toinen toisensa vakuuttumaan toisen osapuolen todellisuudesta ja luotettavuudesta. Kirjan

aikaansaamiseen kuului myös toinen ja laajempi, Foorumina tunnettu, ryhmä. Se toimi ihmiskuulijoista koostuvana kaikupohjana. Foorumiin kuului tavallisia, arkisia ihmisiä, jotka kuuntelivat heille sunnuntai-iltapäivisin luettuja lukuja.

He tekivät kysymyksiä, joihin annetut vastaukset tarjosivat laajempaa ymmärrystä esitetyistä mutkikkaista uusista käsitteistä. Ihmisen näkökulma oli elintärkeä; tekstin sisällön tuli olla käsitettävää suurelle ihmisjoukolle, ei pelkästään ihmisen yläpuolella oleville ilmoittajille ja heidän pienelle ihmisavustajaryhmälleen. Jotkin luvuista kirjoitettiin ilmoituksen edetessä uudelleen useaan kertaan, kunnes ilmoituksenantajat olivat sisältöön tyytyväisiä.

Urantia-säätiö perustettiin v. 1950, ja johtokunnan jäsenet alkoivat suunnitella tekstin suojelemista tekijänoikeuksin ja kolme samankeskistä ympyränkehää -symbolin

rekisteröimistä. He noudattivat kummassakin tapauksessa ilmoittajien ohjeita. Yhdyshenkilöt katsastivat lopullisen tekstin ennen painoon lähettämistä; he tarkastivat sen kirjoitus- ja lyöntivirheiden kaltaisten virheiden varalta. Ilmoituksenantajat ilmaisivat tahtonsa kirjan ulkoosan, kirjasintyyppin ja sidonnan suhteen.

Toisen maailmansodan jälkeen, samalla kun arvioitiin ydinaseistuksen vaarat ja arveltiin kommunismin kaatumisen todennäköisyyttä, ilmoituksenantajat ilmaisivat, että kontaktikomisio saattoi ryhtyä painatusprosessiin. V. 1953 ilmoittajat hyväksyivät julkaisemisen alkavaksi v. 1955 alussa; varsinaisen julkaisupäivä oli lokakuussa 1955.

Sillä välin perustettiin Urantia-veljeskunta sosiaaliseksi suhdetoimintaorganisaatioksi. Aluksi organisaatioita arveltiin

Foorumi v. 1933

tarvittavaksi vain yksi. Pian kuitenkin tajuttiin, että oli lukuisia toimintoja, joita oli syytä harkita ja jotka kenties tulisi pitää erillään. Säätiö omaksui vastuun julkaisemisesta, käännöksistä ja tekstin suojelusta, kun veljeskunta puolestaan otti vastuulleen kaikki julkisemmat, yhteisöllisemmät ja suhdetoimintaan liittyvät toiminnot.

Lopulta suuri päivä koitti keskiviikkona, 12.10.1955. Keskiviikkoillan opintoryhmän osallistujat, eli Seitsemänkymmentä, saivat kirjansa tuona iltana. He osallistuivat niin ikään muistoehtooliselle, jonka johti Edmond Kulieke. Hän esitti myös lyhyen puheen. Häntä avustivat Lee Miller Jones, Lulu Steinbeck ja Clarence Bowman. Jokaiselle läsnäolijalle annettiin hänen ennalta tilaamansa *Urantia-kirjan* kappale. Foorumin jäsenet saivat hekin kirjansa seuraavana sunnuntai-iltapäivänä Diversey 533:ssa, Chicagossa.

Julkaisupäivä sattui vuosipäivälle, jolloin Kristoffer Kolumbus löysi Amerikan v. 1492. Kyseinen 1400-luvun vuosi katsotaan perinteisesti myös ajankohdaksi, jolloin keskiaika päättyi. Kontaktikomission jäsenten kertoman mukaan Urantian keskiväliolennot lähettivät tuolloin virallisen pyynnön superuniversumin hallitsijoille Päivien Muinaisille luvan saamiseksi uuden ilmoituksen antamiseen maailmallemme. He halusivat liittää mukaan enemmän Jeesusta koskevaa aineistoa kuin se, mikä sisältyy Uuden testamentin neljään evankeliumiin. Kuitenkin vasta viidennen käänteentekevän ilmoituksen aikoihin 1900-luvulla keskiväliolennot saivat vastauksen aiemmin esittämänsä pyyntöön eli luvan liittää mukaan *Urantia-kirjan* IV osan - Jeesuksen elämä ja opetukset.

Saada selailta kirjaa ensimmäistä kertaa oli sanoin kuvaamattoman järjestyttävää. Siinä ne olivat: kaikki luvut oikeassa järjestyksessä. Laaja sisällysluettelo oli miellyttävä yllätys. Bill Sadler nuoremman kertoman mukaan painopaperin laatu, "raamattupaperi", oli erinomaista. Se oli läpikuultamatonta valkoista paperia. Ohuempaa paperia oli käytetty kirjan keskiosassa, paperi oli hieman paksumpaa

kirjan alussa ja lopussa. Muuan nuori mies, jonka nimeä en tiennyt, istui ulkoportailla ja ryhtyi lukemaan omaa kirjan kappalettaan. Muuan toinen mies valokuvattiin, kun hän kantoi vajaata kirjalaatikkoa päänsä päällä, samalla kun hänen vaimonsa kantoi kirjoja käsivarsillaan keventääkseen näin miehensä taakkaa.

Foorumin vanhimmat jäsenet olivat onnellisia, he olivat kiitollisia siitä, että olivat eläneet kyllin pitkään pitääkseen kirjan käsissään. Mutta huoltakin oli. Miten he kertoisivat kirjasta toisille? Mitä heidän pappinsa siitä sanoisi? Mitä jos heidän ystävänsä ja sukulaisensa pitäisivät heitä pilkkanaan heille? Kaksi veljeskunnan jäsentä luetteli tunnettuja henkilöitä, jolle lähetettäisiin lahjakirja. Yksikään kyseisistä vastaanottajista ei vastannut, mikä johdatti omaksumaan toimintalinjaksi kirjaan tutustuttamisen tapahtuvaksi henkilöltä henkilölle.

Kaksi vuotta julkaisemisen jälkeen panin kokouksessa merkille, että jotkin kirjat olivat olleet ahkerassa käytössä. Ne olivat nuhraantuneet, marginaalit täynnä ristiinviittauksia ja itse kyhätyt muovikannet suojasivat kirjoja. Muiden kirjat olivat yhä koskemattomassa kunnossa.

Aluksi tri William Sadler kehotti meitä "soluttautumaan kirkkoihin". Pian hän kuitenkin muutti mielensä, sen jälkeen kun muuan lukijapariskunta kävi levittämistaktikassaan liian aggressiiviseksi. Lopulta kaikki asettui raiteilleen. Ne, jotka olivat hyviä tutustuttajia, jatkoivat työtään, muut keräsivät rohkeutta ja rukoilivat opastusta.

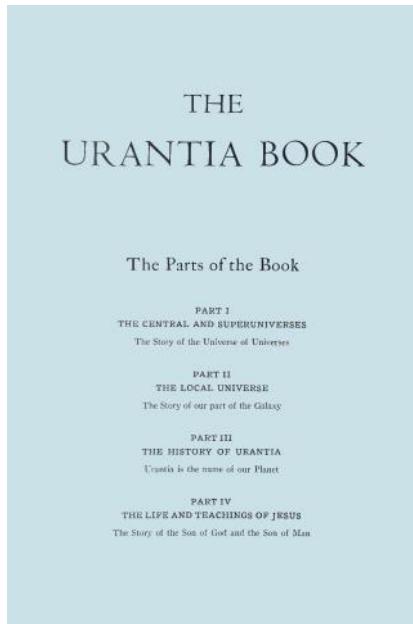
Ensimmäiset kirjat saapuvat 533:een

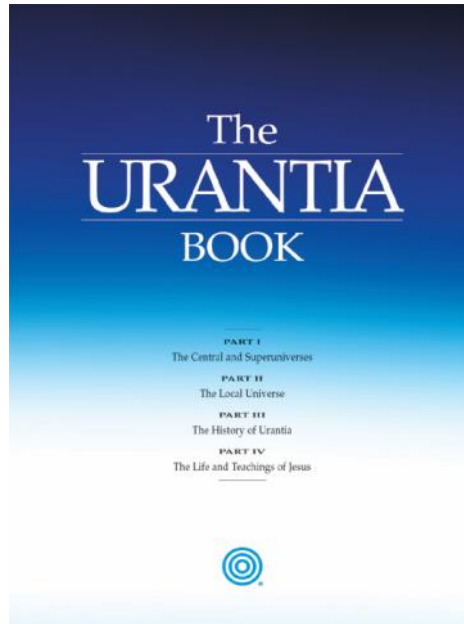
Bill Sadler Jr.

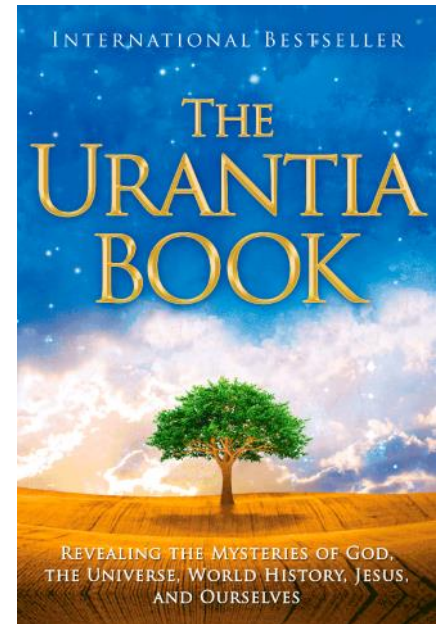
Edmond Kulieke

The Urantia Book - 1955 laitos

The Urantia Book - 1995 laitos

The Urantia Book - 2015 laitos

AJATUKSIA JA TUUMAILUJA SIITÄ, MITÄ URANTIA-KIRJA MINULLE MERKITSEE

*Lourdes Burga-Cisneros
Lima, Peru*

Ollessani 22-vuotias v. 1994 ja matkalla Paraguayan Asuncióniin, muuan perin erityinen ja rakas henkilö tutustutti minut *Urantia-kirjan* opetuksiin. Vaikka minut on kastettu roomalaiskatoliseksi ja olen saanut kyseisen uskon mukaisen kasvatuksen ja suorittanut hengellisen etsintäni, johon kuului ”uuden ajan” aiheita, minun oli - toisin kuin nyt - vaikeaa ajatella Jumalaa lähelläni olevana ja omana henkilökohtaisena Isänäni. Minun täytyy myöntää myös, että ajatus siitä, että olemme veljiä ja sisaria, koska

meillä on sama kaikkia rakastava Isä, ei ollut mieleeni. Sittenmin tulin kuitenkin perin tietoiseksi siitä, mitä tämä kaikki merkitsee ja mitä se antaa ymmärtää. Se, että olemme veljiä ja sisaria, on universumin suunnaton lahja, jota meidän ei tule pitää itsestäänselvyytenä; meidän tulisi sen sijaan arvostaa sitä avainasemassa olevana tilaisuutena täyttää elämän tarkoituksemme ja parantaa maailmaamme ottamalla vastaan tämä haaste mahdollisimman pikaisesti. Näiden kahden elintärkeän totuuden - Jumalan Isyyden ja ihmisten veljeyden - ymmärtäminen ja niihin tarttuminen muuttivat elämäni ikiajoiksi. Vaikka käytiin kokonaisen vuoden *Urantia-kirjan* opetuksiin tutustumiseen ennen kuin varsinaisesti aloin sitä lukea, olin tuohon hetkeen mennessä valmis hyväksymään ja ymmärtämään sen totuudet, samalla kun kaipaasin kiihkeästi niiden mukaan elämistä.

Yksi noiden opetusten seuraamus oli, että houkuttauduin pois kotimaastani Perusta

voidakseni pitää sapattivuoden, jonka aikana matkustelin kaikkialla Etelä-Amerikassa. Lopulta tuo alkuperäinen suunnitelma kuitenkin muuntui kymmeneksi vuodeksi, joiden kuluessa tutkin hengellisen kasvun polkuja jakamalla ihanteita ja käsityksiä hengellisellä matkallani tapaamieni satojen veljien ja sisarten kanssa. Matka vei minut kaikkialle Etelä-Amerikkaan, Yhdysvaltoihin, Länsi-Eurooppaan ja jopa Lähi-itään saakka.

Kaikki nuo vuodet ja pitkin matkaa tunsin, että Isä itse toden totta siunasi minua, samalla kun hän tarttui minua kädestä, auttoi minua ja vastasi kysymyksiini, samalla minua tukien, vahvistaen, palvellen ja opastaen. Samalla hän myös opetti ja valisti minua. Olen syvästi kiitollinen siitä, että minulla oli tilaisuus tällaiseen hämmästyttävään kokemukseen noina ratkaisevan tärkeinä vuosina, jotka määrittivät ja tasapainottivat luonteeni. Toisin kuin monet vanhat ystäväni, jotka viettivät nuo vuodet keksimällä uusia ja hulluja tapoja tuottaa itselleen

mielihyvää, minä sen sijaan keskityin Isän tahtoon ja pyrkimyksiin sen täyttämiseksi.

Esteitä, ongelmia, ristiriitoja ja erehdyksiäkin luonnollisesti esiintyi; useimmat niistä juontuivat egostani, itsepäisyydestäni ja epätoivottavista käyttäytymismalleista, jotka olin kehittänyt lapsuudessani ja nuoruudessani Perussa. Mutta jatkoin päättäväisesti etsintääni ja onneksi siinä onnistuin. Noina vuosina minua miellytti eritoten seuraava *Urantia-kirjan* kohta:

Kerran ikuisen elämän tielle astuttuasi, tämän tehtävän vastaanotettuasi ja etenemiskäskyn saatuasi, älä pelkää inhimillisen unohtavuuden ja kuolevaiselle ominaisen epävakaisuuden vaaroja, älä anna epäonnistumisenpelon tai hätäännyttävän hämmennyksen vaivata itseäsi, älä horju äläkä epäile asemaasi ja arvoasi, sillä aina, kun näyttää pimeältä, aina kun eteenpäin ponnistelllessasi

9. vuosikerta. Numero 3. Syyskuu 2015

Urantia Foundation
533 W. Diversey Parkway
Chicago, IL 60614
Yhdysvallat

Puhelin: +1 773 525 3319

Sähköposti: urantia@urantia.org

Nettiutisten tekijät

Toimittajat: Marilyn Kulieke, Tamara Strumfeld, Richard Keeler ja Cece Forester.

Kirjoittajat: Georges Michelson-Dupont, Judy Van Cleave, Gard Jameson, Susana Hutner, Sherry Layton, Giles Brien, Carolyn Kendall ja Lourdes Burga-Cisneros.

Tuotanto: Truthbook.com

Urantia-säätiön johtokunta

Gard Jameson, Richard Keeler, Marilyn Kulieke, Georges Michelson-Dupont, Henk Mylanus, Mo Siegel ja Judy Van Cleave.

Johtokunnan liittännäisjäsenet

Marta Elders, Víctor García-Bory, Richard Jernigan, Guy Perron, Line St-Pierre, Angie Thurston ja Ralph Zehr.

Henkilökunta

Joanne Strobel ja Tamara Strumfeld.

”Urantia”, ”Urantian” ja ovat Urantia-säätiön rekisteröimiä tavaramerkkejä.

Tämä on Urantian®-julkaisu.

Verkossa
www.urantia.org

tulet tienhaaraan, aina on Totuuden Henki puhuva sinulle sanoen: ”Tämä on se tie.” [34:7.8]

Sisimpäni syvimällä tasolla oivalsin, että tärkein tehtäväni tuona hetkenä oli huolehtia itsestäni sieluna voidakseni virittää elämäni planetaarisen evoluution koko ohjelmaan ja myötävaikuttaa sillä keinoin omalla persoonallisella tavallani evolutionaarisen kokemuksen enentymiseen tällä planeetalla ja sitä kautta koko universumissa. Tulin tietoisesti tästä haasteesta *Urantia-kirjaa* lukemalla, erityisesti opetuksista, jotka koskevat Korkeinta Olentoa. Kuinka tyydyttävää ja lohduttavaa olikaan saada tietää erittäin luotettavasta lähteestä, että kehittyvä ja kokemuksellinen ajallisuuden ja avaruuden Jumala itse asiassa hankkii tärkeää kokemusta meidän myötämme ja meidän kauttamme, mihin kuuluu ja jonka osana ovat läpikäymämme hengellistä arvoa omaavat kokemukset.

Tämän innoittavan ja järjestyttävän todellisuusiilmoituksen valossa ”tosiasiallinen Isän tahdon täyttäminen” tuntui minusta täysin järjelliseltä; se oli kuin sanoisi: ”Tahtoni on tehdä Isäni tahto, jotta voin saavuttaa Jumalan tarkoituksiperät maan päällä.” Miksen lausuisi toisille sanoja, jotka haluaisin kuulla? Miksen pyrkisi innoittamaan

jotakuta tavalla, jolla haluaisin tulla inspiroiduksi? Miksen kirjoittaisi kirjaa, jonka haluaisin lukea, tai säveltäisi laulua, jonka haluaisin laulaa? Miksen auttaisi sellaisen maailman aikaansaamisessa, jossa haluaisin elää? Siispä päätin tehdä niin tai ainakin yrittää.

Pääsin tähän ymmärrykseen sellaisen henkilön vaikutuksesta, jota voisin kutsua vanhemmaksi veljekseni, mutta vain filosofisessa tai hengellisessä mielessä. Hän käytti hyväksi monia *Urantia-kirjan* opetuksia ja auttoi sitä tietä minua edistymään kauas aikaisemmasta näkemyksestäni, jonka mukaan täyttäisin hengellisessä elämässäni mission, jonka valo-olento jollakin keinoin paljastaisi minulle ja yhtäkkisesti nostaisi tietoisuuteni tason. Tuollainen oli tietenkin toiveajattelua, ja oli kannaltani elintärkeää päästä sellaisen yli ja ohi. Siitä huolimatta minulle oli vaikea opittava sen tajuaminen, että hengellinen elämäntehtävämme koostuu päivittäisestä kokemuksestamme ja nojaa siihen; siihen liittyen meillä on tosiasiasa mahdollisuus saada aikaan paljon. Huolehtiminen sielustani, jotta virittäydyn kosmiseen todellisuuteen, merkitsi lujaa työtä. Tiedostin esimerkiksi, että aamulla herättyäni olin velvollinen tietoisesti ponnistelemaan käyttäkseni

viisaalla tavalla avaruutta, aikaa ja energiaa voidakseni tarjota elämäni Jumalalle ja universumille tavoilla, jotka olisivat soveliaita ja viisaita, toisin sanoen tajusin, että elämäni hengellinen missio ei ollut ennalta määrättyä tai taattua, vaan se on potentiaalinen seuraamus, joka minun tuli aktuaalistaa omin tietoisin toimin.

On hämmentävää, että siitä on kulunut 21 vuotta. Olen taas säännöllisen elämän pyönteissä yhteiskunnassa, ja minulla on kaksi lasta, jotka motivoivat minua eteenpäin hetkinä, jolloin tunnen uupumusta ja ihmettelen, selviänkö kyseisen päivän töistäni, askareistani ja velvollisuuksistani. Olen kiitollinen valaistumisen ja ilon hetkistä, mutta minun tulee olla kiitollinen myös ajoittaisesta stressistä ja jännittyneisyydestä. Nämä jaksot tuovat mieleeni nuoruudessa tekemäni hengellisen matkan. Ne stimuloivat päätöksentekoa ja ne kannustavat minua eteenpäin uudistamaan sen hengellisen sitoumukseni, jonka tein vuosia sitten toimiessani sen tiedon ja ymmärryksen varassa, jonka olin hankkinut *Urantia-kirjan* inspiroivista opetuksista.

On olemassa
vain yksi
kaikille
Jumalan
lapsille sopiva
rukouskaava, ja
se kuuluu:
”Tapahtukoon
kaikesta
huolimatta
sinun tahtosi.”

Urantia-kirja
[146:2.12]